

ROMANI DUKH

СЪН

Беше пролет и имаше много цвята
по полянката в близката къща.
Ние тичахме весело - бяхме деца,
а пък мама отнейде се връщаше.

За ръка ме поведе и скрихме се двамата с теб -
да не види, че заедно тичаме.
После ти ми набра един пъстър букет
и признахме си, че се обичаме.

И в живота ни всъщност се случи така,
надалече от всички се врекохме.
Не ни вдигнаха сватба, не се виха хора.
и от близките с теб се отрекохме.

Мама кратко живя и докрай не прие,
че със тебе избрах да живея.
Прошка аз не поисках, а тя ме прокле
дъщеря да родя като нея.

Хубавица да стане, да я гледам с мерак
и накрая далеч да избяга.
Гледам нашата щерка и потръпвам от хлад -
тя е много красива и млада.

Прошка моля сега и от майка и Бог,
наранила съм най-святи чувства,
но това съм направила от безкрайна любов,
нека само любов ми се връща!

Валентина Сандева

O ROMANO VILO SI BUT THARDO.
TARI MUKA KALQORDO.
SA NANAI E PYRNANGENGGE,
SA I DUKH SHIVEN AMENGGE.
KATAR PANDA ASVA,
TE SHUJAREN AMARE BEZEHA?
SOSKE O ROMA KORKORE BESHAS ?
SOSKE AME, CHIKALE DROMA PHIRAS?
SOSKE O DEVEL , SO AMEN DEL,
AMARI LEN SA INGIAREL ?
NASHEL AKANA I LOSHALI BARI,
KALI RAT CHOREL I BANT AMARI.

Иво Борисов

Рисунка: Александър Захариев

Пхирава,

ци на терава.
Ме пъръ рат мукена
и балвал ме чалмаха, мо муй
марла, а ме пхирава, ске котхе,
котхе мангава те ръсав.
Отхе кате най-опрусте
пхерес мангава те керав
туа сомнала коркорусте.
Мангом вов те овел ми прущук
ка мо бокхало вози,
а ачшило ми труш, ми бокх,
ми дукх,
мангом вов те овел ми лошай,
мо чачипе
ко моро чоро живзипе,
а ачшило мо андруно сеси,
ми учшал.
Авела манге кидия те ривизав.
Та о девлипе
и пхув те пхарав?
Бут ли мангом сомнала?

Вървя

и не спирам.
Нозете ми кръвясали,
вятърът през лицето ме шиба,
а аз вървя, че там,
там искам да стигна.
Там на високото
искам да говоря с теб,
Святи, насаме.
Исках , той да ми бъде трошица
на гладната ми душа,
а стана моя жажда, моят глад,
моята болка,
исках той да бъде моята радост,
моята истина
в бедния мой живот,
но се превърна в моя вътрешен
глас, в моя сянка.
Иска ми се така да изкреция,
че небето, земята
да разцепя.
Много ли поисках, святи?

АТА БЕЧЕВА

ОТЛИЧЕНИТЕ

Жури в състав Иван Цанев - председател, Калина Ковачева, Марин Бодаков и Васил Чапразов отличи следните автори:

Специална награда „Усин Керим“ се присъжда на Полина Тодорова за стихотворенията „Четири елемента на генонощието“ и „Ромска песен“

➤ Първа награда за поезия на ромски език се присъжда на Ата Бечева за цикъл стихове.

➤ Първа награда за поезия на български език се присъжда на Валентина Сандева за стихотворението „Сън“.

➤ Втора награда за поезия на ромски език се присъжда на Иво Борисов за цикъл стихове.

➤ Втора награда за поезия на български език се присъжда на Велияна Чилева за стихотворенията „Писмо“ и „По сестрински“.

➤ Поощрения за поезия на български се присъждат на Вела Кристолев за стихотворението „Мечти“ и на Виктория Иванова за стихотворението „Завръщане“.

НАД РОМСКАТА КЪЩА
Е СЛЪНЧЕВО

...За да се стигне до поетичната антология „Romano kher“, появила се тези дни на книжния ни пазар под съставителството на Васил Чапразов, поетът и редакторът, човекът, без чиито дългогодишни усилия редовното провеждане на конкурса не би било възможно.

Този луксозен сборник е истинско събитие в литературния ни живот. И веднага казвам защо. Заради изключителното разнообразие от имена. Заради многобройните теми, на които те са посветили своето вдъхновение- широк спектър от въпроси, които истински възбудят поетите. Заради безхитроствата им емоционална отдаденост на нещата от живота. Заради уменията си така да потъват в тях, че да ни направят съпричастни на своите изживявания. Съставителят на сборника си е разрешил да включи в него имена от различни поколения с различни търсения и виждания за мерната реч- от пристрастените към класиката до търсачите на нови форми и експерименти. От тези, които са почитатели на традицията до другите, които я познават, но предпочитат да я рушат. И от различието се ражда цялата ни представа за ромската поезия. Днешната, но вече забила коренчетата си в утрешната - пълнокръвна, търсеща, динамична – поезия с достатъчно високо самочувствие, за да се нареди вече до най-добрата българска поезия. Българска поезия. Дали тези мои думи противоречат на ромското? Може би. И това е прекрасно.

Из изказване на поетеса Калина КОВАЧЕВА,
член на журито на конкурса

Рисунка: Александър Захариев